e-codices

ſurrectione reparatur. Et unde hoc m̄. ut ueniat ma
t̄ dn̄i mei ad me. Non q̄ſi ignoranſ dic̄. ſcit enī ēē ſc̄i ſp̄ſ
grām ⁊ opatione. ut mat̄ ꝓphē amatre dn̄i adꝑfectū ſu
i pigneris ſaluteᵐ. ſ; q̄ſi n̄ humani hoc meriti. ſ; diuine
grē munuſ ēē cognoſcat. ita dic̄. Vn̄ hoc m̄. Hoc ē. q̄n
tū bonū m̄ accidit. ut mat̄ dn̄i mei ueniat ad me. N̄
cognoſco meū. unde hoc m̄. Qua iuſticia. Quib; factiſ.
ꝑ q̄bꝰ meritiſ. Non uſitata hęc officia feminarū ſunt.
ut ueniat mat̄ dn̄i mei ad me. Miraculū ſentio. cogno
ſco myſteriū. Mat̄ dn̄i ūbo feta. d̄o plena ē. Ecce enī
ut facta ē uox ſalutationiſ tuę in auribꝰ meiſ. ex
ultauit in gaudio infanſ in utero meo. Et beata q̄ͤ cre
didiſti. Uides n̄ dubitaſſe mariā. ſ; credidiſſe. ⁊ ido fru
ctū fidei ē ſecutā. Beata inq̄t q̄ͤ credidiſti. S; ⁊ uoſ beati.
q̄ audiſtiſ ⁊ crediſtiſ. Quęcūq; enī crediderit anima. ⁊ cō
cipit ⁊ generat dī uerbū. ⁊ opa eiꝰ agnoſcit. Sit in
ſinguliſ marię anima ut magnificet dn̄m. ſit in ſin
guliſ ſp̄ſ marię ut exultet in d̄o. Si ſcd̄m carnē una
mat̄ ē xp̄i. ſcd̄m fide tam̄ omniū fructꝰ ē xp̄ſ. Om
niſ enī anima accipit dī ūbū. ſi tam̄ immaculata. &
immuniſ a uitiīſ. intemerato caſtimoniā pudore cu
ſtodiat. Quęcūq; ḡ taliſ ēē potuerit anima. magnifi
cat dn̄m. ſic anima marię magnificauit dn̄m. ⁊ exul
tauit ſp̄ſ eiꝰ in d̄o ſalutari. Magnificat̄ enī dn̄ſ. ſic &
alibi legiſti. magnificate dn̄m mecū. n̄ q̄ dn̄o aliq̄d
humana uoce poſſit adiungi. ſ; & magnificat̄ in nob̄.
Imago enī dī xp̄ſ ē. ⁊ ido ſi q̄d iuſtū religioſūq; fecerit
anima illa. imaginē dī ad cuiꝰ ē ſimilitudinē creata
magnificat. ⁊ ido d̄u magnificat eā. magnitudiniſ
eiꝰ q̄dda participatione ſublimioꝛ fit. ut illa imaginē

Lizenz: CC-BY-NC – Einsiedeln, Stiftsbibliothek, Codex 166(413), p. 38 – Ambrosius ‹Mediolanensis›, Expositio Evangelii secundum Lucam (http://www.e-codices.ch/de/sbe/0166/38)